

تأثیر کاربرد راهنمای یادگیری بالینی (logbook) بر یادگیری دانشجویان پرستاری

مژگان لطفی*، وحید زمان‌زاده، فرحناز عبدالله‌زاده، عارفه داوودی، فریبرز روشنگر

چکیده

مقدمه: برنامه‌های آموزشی مطلوب باید ماهیت پویا و دینامیک داشته و به دنبال بازخوردهای محیطی، بطور مداوم بازنگری و اصلاح گردد. راهنمای یادگیری بالینی در صورتی که با logbook‌های تعاملی ادغام شوند، با فراهم آوردن فرصت تعامل بیشتر بین دانشجو، محیط بالینی و مربی ابزار مناسبی برای افزایش یادگیری بالینی محسوب می‌گردند، بنابراین، این مطالعه با هدف بررسی تأثیر کاربرد راهنمای یادگیری بالینی بر یادگیری دانشجویان صورت گرفت.

روش‌ها: این مطالعه نیمه تجربی بر روی ۲۴ دانشجوی پرستاری اینترنت‌شیپ انجام شد، ابتدا بر اساس یک مطالعه دلفی، راهنمای یادگیری بالینی ادغام شده با logbook برای بخش‌های ICU و CCU طراحی و تدوین گردید. سپس دانشجویان به صورت تصادفی به دو گروه کنترل و تجربی تقسیم شدند. گروه کنترل به روش معمول و گروه تجربی در بخش‌های منتخب با استفاده از راهنمای یادگیری بالینی آموزش دیدند. میزان یادگیری دانشجویان در بالین در حیطه شناختی و روانی حرکتی در هر دو گروه بررسی گردید.

نتایج: میانگین نمرات دانشجویان در بخش ICU در دو حیطه شناختی و روانی حرکتی در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل بطور معنی‌داری بیشتر بود. اگرچه میانگین نمرات دانشجویان گروه تجربی در بخش CCU در دو حیطه بیشتر از گروه کنترل بود، اما تفاوت معنی‌دار نبود.

نتیجه‌گیری: ارتقای میانگین نمرات یادگیری دانشجویان در هر دو حیطه شناختی و روانی - حرکتی در هر دو بخش ICU و CCU می‌تواند مشوقی برای کاربرد این روش در آموزش بالینی دانشجویان باشد. برای اثبات تأثیر راهنمای یادگیری بالینی بر یادگیری دانشجویان پرستاری در بالین نیاز به مطالعات بیشتری در سایر بخش‌های آموزشی است.

واژه‌های کلیدی: یادگیری، راهنمای یادگیری بالینی، آموزش، دانشجویان پرستاری، محیط بالین.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار ۱۳۸۹؛ ۱۰(۱): ۶۴ تا ۷۰.

مقدمه

در دنیای امروز، برنامه‌های آموزشی مطلوب باید ماهیت پویا داشته و به دنبال بازخوردهای محیطی بطور مرتب بازنگری و اصلاح گردد. تدریس برنامه‌ریزی شده، یکی از اصول پذیرفته شده آموزش نوین است. این نوع تدریس بر مبنای اهداف مشخصی که با نگرش ایجاد تغییر در رفتار و عملکرد تهیه می‌شود، صورت می‌گیرد و تغییر رفتار از طریق تجربه و ممارست به دست می‌آید. برای تغییر رفتار فراگیر لازم است شرایط ممارست دانشجویان فراهم گردد. مدرس نیز وظیفه دارد که محیط مناسبی را

* نویسنده مسؤول: مژگان لطفی (مربی)، گروه پرستاری داخلی - جراحی، دانشکده

پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، خیابان شریعتی جنوبی، تبریز.

mojgan.lotfi@yahoo.com

دکتر وحید زمان‌زاده (استادیار) گروه پرستاری داخلی - جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی

(Z.ashkavand@yahoo.com)، فرحناز عبدالله‌زاده

(sabdollahzadeh@msn.com)، عارفه داوودی (adavoodi@tbzmed.ac.ir)

و فریبرز روشنگر (froshangar@tbzmed.ac.ir) مربیان گروه پرستاری داخلی -

جراحی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تبریز.

این طرح به شماره ۱۰۵۶۴ در معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز به ثبت

رسیده و هزینه‌های آن از طرف این معاونت پرداخت گردیده است.

این مقاله در تاریخ ۸/۷/۱۸ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۱۷/۱/۸۹ اصلاح شده و

در تاریخ ۸/۲/۸۹ پذیرش گردیده است.